

OKRĘCIĆ (2) *vb pf*

o jasne.

inf okręcić (1). *◇ praet 3 sg m* okręcił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Owinąć dookoła czegoś [co około czego] (2): Vela contrahere. Spuścić żagle okręcić płachtę żagielną około słupá żaglowego. Mącz 479a; wbił gwoźdź w mur/ y około niego sznur okręcił GórnDworz T7.

Synonim: owinąć.

Formacje współrdzenne cf KREĆCIĆ.

Cf OKRĘCONY

JDok